דף השער של ה„מדריך לשמוש נכון בתכשירי וולה". המדריך המלמד כל אשה איך וכיצד לזכות בשיער של מלכות יופי. המדריך מכיל מידע וחידושים ועוסק בכל נושאי השיער.

ער יפה ומטופח?

בקיצור, כמעט כל הסודות של מלכות היופי בארץ ובעולם נמצאים במדריך ה־שיער של „וולה". מדריך שמלכות המים הינן קוראות מושבעות שלו.

חברת „וולה" דואגת גם לגבר

בארץ טרם נערכו תחרויות לבחירת „מלך היופי" או „מלך המים". אף על פי כן שוקדת „וולה" על ייצור ושיווק תכשירים מיוחדים לגבר.

מלכות המים סיפרו כי הן דוחקות ב־„גברים שלהן" להשתמש בתכשירי „וולה" לגבר, „הנוף הגברי בישראל ישתפר כאשר יותר ויותר גברים יעברו לשימוש ב־סידרת וולה לגבר." סידרת „וולה לגבר" מיועדת לגבר המטופח, השומר על הופ־עתו החיצונית ומקפיד על בריאות שיער ראשו. הסידרה כוללת את השמפו הגברי „וולה מד", את מי השיער „וולה מד" ואת תכשיר הויסות והטיפול „וולה קרוי־טר בלזם" המעניק לשיער מראה נאה והרגשה טבעית.

„אם אתם גברים" אומרות המלכות — „אז בבקשה תוכיחו זאת ב„וולה לגבר."

מפעל חדש ולדוגמא

היום המרתק ב„וולה" בירושלים לא נס־תיים בטרם יצאו המלכות לראות את ביתה החדש של החברה ההולך ונבנה בצפונה של ירושלים. הבית החדש גדול ומרווח, וממש „המלה האחרונה" ב־תחום הייצור ובנוחיות לעובדים.

עם המעבר אל הבנין החדש באיזור ה־תעשיה עטרות, יפתחו בפני „וולה" אפ־שרויות חדשות.

ממלכת היופי הותיקה בירושלים, נפרדה מעל המלכות הצעירות, בהרגשה כי שי־תוף הפעולה מוצלח ומניב פירות, חיום כתמיד.

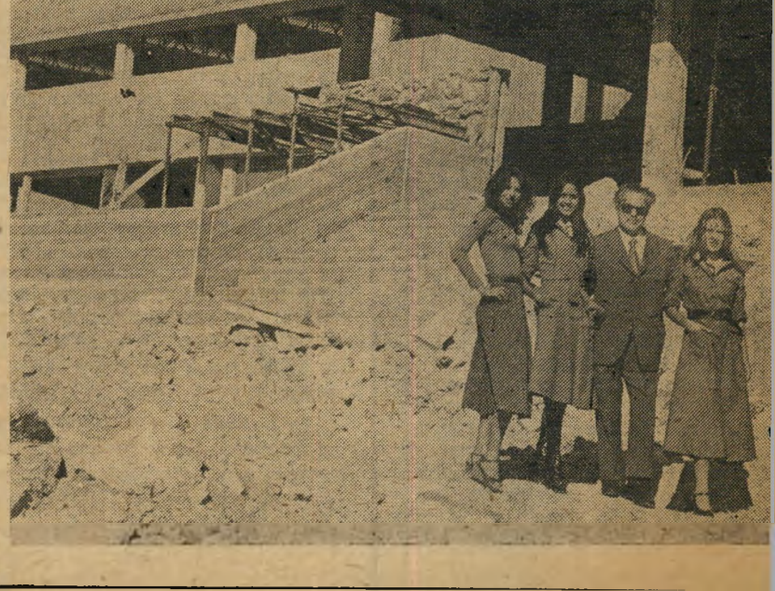

במדינה

ישראלים בחו"ל

הקיבה והנפש

אסור לשתף יורדים במיכצעי המגבית, אך מותר לשתף יוצרים המוחרמים בארץ

גם נמושות רוצים לחיות ולאכול. המס־עדות הישראליות החדשות שנפתחות בניו־יורק בקצב של אחת לחודש מוכיחות, כי קהל הסועדים הישראלי הולך וגדל.

יותר מעשרים וחמש מיסעדות שחזיתות בנייניהן מקושטים באותיות עבריות קדו־שות, פועלות במטרופולין הישראלי, הר־ביעי בגודלו בעולם אחרי תל־אביב, ירו־שלים וחיפה. התוספת האחרונה היא כינור דויד במערב הרחוב השלישי, ליד השדירה השישית בניו־יורק, המבשרת על „מוסיקה מיוחדת של להקת כינור דויד עם הסילן הידוע שלמה חביב..."

בהצלחות קטנות יותר זוכה הרוח הישר־ראלית, לעומת החומר ההולך ומתרחב. אורנה פורת מככבת בסרטו של אלכסנדר פורד, הקרוש, סיפור־חייו של הד"ר יאנוש קורצ'אק, שנכשל בניו־יורק כשם שנכשל בכל מקום אחר בעולם. הסרט, הישראלי־גרמני, הוא אחד מכרטיסי־הביקור הגלע־גים ביותר של תעשיית־הסרטים בישראל ומהווה נימוק ותירוץ נוסף לכל איש־מיקצוע אמריקאי או אירופי, מדוע אינם באים להפיק סרטים בישראל.

צור־גירוש. בקהילה הישראלית בניו־יורק מתנהל עתה ויכוח רגשני, אם לש־תף או לא לשתף ישראלים־לשעבר במיב־צעי־ההתרמה של המגבית הי־הודית המ־אוחדת. אחרי שבעזרתו של פינחס ספיר המנוח עלו יורדי מילחמת־העצמאות ל־ראש הסולם החברתי והכלכלי בישראל, מנסים גם פטריוטים־ישראליים בניו־יורק ללכת בדרכם, ולהשתמש במגבית המאוח־דת כקרש־קפיצה אל קהילת העסקים ה־יהודית בארצות־הברית, שאינה רוצה לק־לוט אותם, חברתית. בתוקף הוראות מפו־רשות מן המימסד היהודי והישראלי בירו־שלים ובניו־יורק.

המגבית ציוותה להפסיק כל השתתפות של ישראלים־לשעבר במיבצעיה, אך עדיין לא ניתנו לה הוראות־מטעם להפסיק שי־תופם של נוצרים. בשבועות האחרונים נטלה חבורת נערים ונערות מדנוור, קולו־ראדו, חלק חשוב במיבצעי־ההתרמה הה־מוניים בניו־יורק. במיצעד ההצדעה לישי־ראל שכרה המגבית היהודית המאוחדת משאית־ענק והסיעה על גבה את „הזמ־רים־הבינלאומיים", שהם למעשה בניה של קהילה נוצרית קטנה, המכנה חבריה כנוצ־רים־ציוניים ואף פירסמה חוברת מיוחדת ל־הסבר הנחותיה הדתיות כי היהודים הם ה־נוצרים האמיתיים וכי יש לנצרם כדי להפכם ליהודים אמיתיים.

זוהי אותה קהילה שזכתה, השבוע, ב־סיקור־ענק נלהב בטלוויזיה הישראלית — אף כי בניה היו, בלי ספק, מקבלים צו־גירוש משר־הפנים הישראלי, אילו הצ־ליחו להגיע ארצה.

צה"ל

שלושה על הג'יפ הדוהר

שלמה מדינה נהרג בתאונת דרכים בעת שירותו הצבאי. כני־מישפחתו נלחמים להשיג הכרה בהם כבחורים שכולים

שלושת הצנחנים העליזים דהרו באחד מכבישי סיני בג'יפ שאותו „סחבו," שעות אחדות קודם־לכן, ממיגרש־הרכב של יחי־דתם. לפתע איבד הנהג את השליטה ב־רכב. הג'יפ ירד מן הכביש, והתהפך.

אל המחנה בראס־סודר חזרו רק שניים. רב"ט שלמה מדינה (19), נהרג במקום. בחקירת מצ"ח, שנערכה לבירור המקרה, טענו השניים כי בג'יפ נהג שלמה מדינה.

התמיכה הופסקה. בבית רעוע בלוד מתגוררים רוזה ומסעוד מדינה ושיבעת יל־דיהם. האב, שאושפז כבר פעמים רבות בבתי־חולים בגלל מחלת־לב, אינו עובד. האם, רוזה, נושאת אך בקושי בנטל ג־דול הילדים. „שלמה היה המפרנס של המישפחה. לפני שהתגייס, דאג שהצבא ישלם לנו כל חודש קיצבת תמיכה," סיפר האב השכול, „אחרי מותו הפסיקו לנו את התמיכה, ואין לנו ממה לחיות."

הרקע להפסקת התמיכה הוא חוק מיש־פחות חיילים שניספו במערכה. החוק קובע כי זכאים להכרה, כבני מישפחות חיילים שניספו במיסגרת שירותם הצבאי, רק שארי־בשרו של חייל שמת כתוצאה מחב־לה, מחלה או החמרת מחלה, שאירעו ב־תקופת שירותו הצבאי או עקב שירותו. חקירת מצ"ח קבעה, על סמך עדויותיהם של שני החיילים שגותרו בחיים אחרי ה־תאונה, כי „שלמה מדינה נהג ברכב ה־גבוב." על סמך תוצאות חקירה זו הודיע קצין־התגמולים של מישרד־הביטחון, דן עמית, כי „מישפחת מדינה איננה מוכרת

קורבן־תאונה מדינה
האם אחראית המדינה?

כמישפחה שבנה החייל ניספה במערכה." לפיכך היא איננה זכאית לכל תמיכה מ־מישרד־הביטחון או מן הצבא.

מי נהג? אבי המישפחה השכולה לא השלים עם רוע הגזירה. „אני בטוח, מ־שיחות שהיו לי עם חברים של שלמה, שלא הוא נהג את הג'יפ הגנוב. אני בטוח, ששני חבריו שאיתם יצא באותו ערב הח־ליטו ביחד, לאחר ביצוע מעשה השטות: הוא ממילא מת. נגיד שהוא נהג בג'יפ, ונצא מזה נקיים.' לכן החלטתי לצאת ל־מאבק, עד שנוכר כהורים שכולים. שלמה היה כל תיקוותנו. הוא היה בן נאמן, ופירנס אותנו. עכשיו אנחנו רעבים ללחם."

במיסגרת מאבקו, שבו הוא נעזר בין השאר בעורך־הדין אורי סלונים, המטפל בענייניו בהתנדבות ובאברהם יחל, יושב־ראש מרכז יד־לבנים, דרש מדינה לחדש את החקירה במות בנו. „לתשובה מי נהג את הג'יפ הגיעו חוקרי־הצבא יותר מדי מהר," טוען מסעוד. כמו־כן פנה האב ל־בית־המישפט המחוזי, בתביעה שמישרד־הביטחון וקצין־התגמולים יכירו בבני־מישפחתו כזכאים לתגמולים כמו כל מישפחה שכולה אחרת.

בבית־המישפט טען פרקליטו של מדי־נה, כי „לפני חודשים אחדים התקבל ב־כנסת תיקון לחוק חיילים שניספו במערכה. התיקון קובע, כי הצבא חייב להוכיח ש־המוות לא נגרם עקב השירות הצבאי." לדעת מדינה, לא יוכלו שילטונות צה"ל להוכיח זאת, כיוון שהעד העיקרי בפרשה אינו עוד בחיים.

מפקד יחידתו של שלמה, סגן־אלוף עמוס, הבטיח גם הוא למישפחה השכולה לעשות כל שביכולתו לחידוש קיצבת־התמיכה שלהם מן הצבא.

„יותר מכל כואב לנו שבננו, ששירת ביחידה התנדבותית, לא מוכר על־ידי הצבא במותו," אומרת האם, רוזה, בעי־ניים דומעות. „את הכאב הזה לא נוכל לשכוח."